

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **Mateřská škola KIDS Company Praha, s.r.o.**, se sídlem Hradešínská 1931/58, Praha 10 - Vinohrady, zast. Rainerem Frankem, advokátem se sídlem Jungmannova 745/24, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2016, čj. MSMT-10758/2016-8, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2017, čj. 9 A 116/2016-59,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně podala u Magistrátu hl. města Prahy dne 12. 1. 2016 žádosti podle zákona č. 306/1999 Sb., o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením. Žádostmi se domáhala uzavření smlouvy o poskytnutí dotace na školní rok 2016/2017. Magistrát žádosti zamítl. Dospěl mj. k závěru, že žalobkyně ve lhůtě stanovené v § 3 odst. 2 zákona č. 306/1999 Sb. nepředložila dokumenty, jejichž včasné odevzdání bylo podmínkou uzavření smlouvy o poskytnutí dotace, jmenovitě vyúčtování dotace čerpané v předchozím školním roce a rozbor hospodaření s dotací. Tyto dokumenty musí správní orgán dostat nejpozději v poslední den lhůty, tedy 15. října

předcházejícího kalendářního roku. Tento právní názor potvrdil též žalovaný a následně městský soud.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Stěžovatelka je přesvědčena, že lhůta dle § 3 odst. 2 zákona č. 306/1999 Sb. je lhůtou procesní, nikoliv hmotněprávní. Proto postačilo, aby tyto dokumenty nejpozději poslední den lhůty odeslala na adresu správního orgánu. Lhůta dle § 3 odst. 2 je dílčí lhůtou v procesu uzavírání veřejnoprávní smlouvy, a je tedy procesní lhůtou dle § 170 správního řádu. V „podrobnostech“ stěžovatelka odkazuje na svá „*předchozí vyjádření v rámci předchozího řízení*“. Navíc poukazuje na to, že žalovaný se povahou lhůty zabýval naprosto nedostatečně, jen jednou větou.

[3] Žalovaný se ve vyjádření ztotožnil s důvody rozsudku městského soudu. Upozorňuje, že bez řádného splnění povinnosti dodat dokumenty podle § 3 odst. 2 zákona č. 306/1999 Sb. nevznikne žadateli právo na poskytnutí dotace. Povinnost předložit dokumenty do 15. října je stanovena bez ohledu na to, zda vůbec dojde k zahájení řízení o poskytnutí dotace. Na okraj pak žalovaný poznamenal, že veřejnoprávní smlouva je sice výsledkem kontraktačního „procesu“, avšak jde o hmotněprávní dohodu subjektů práva.

[4] Stěžovatelka v replice setrvala na svém stanovisku, že lhůta dle § 3 odst. 2 zákona č. 306/1999 Sb. je součástí řízení vedeného správním orgánem. I kdyby ale součástí řízení o uzavření veřejnoprávní smlouvy tato lhůta nebyla, v každém případě by se na ní uplatnila pravidla dle § 40 správního řádu, a to na základě analogického užití § 154 správního řádu.

[5] NSS při posuzování přípustné kasační stížnosti dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Důvodnost kasační stížnosti posoudil NSS v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu.

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Dle § 3 odst. 2 zákona č. 306/1999 Sb., ve znění od 1. 5. 2015, platí:

> (2) Smlouva o poskytnutí dotace se neuzavře, pokud krajský úřad neobdržel žádost o poskytnutí dotace ve lhůtě podle § 2 odst. 1. Smlouva o poskytnutí dotace se dále neuzavře, pokud právnická osoba, která čerpala dotaci v předchozím školním roce, nepředloží do 15. října za předchozí školní rok
>
> a) vyúčtování dotace postupem stanoveným Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen "ministerstvo),
> b) výroční zprávu o činnosti školy,
> c) rozbor hospodaření s dotací poskytnutou podle tohoto zákona, zpracovaný podle osnovy stanovené ministerstvem,
> d) informaci o projednání výroční zprávy o činnosti školy ve školské radě, pokud je zřízena.

[8] NSS k tomu uvádí následující.

[9] Lhůty hmotněprávní se týkají uplatňování práv hmotných, event. plnění povinností stanovených hmotným právem. Lhůty procesní slouží k zajištění plynulosti

řízení a včasného plnění procesních práv a povinností v průběhu řízení. Plynulost řízení zajišťují procesní lhůty tím, že vymezují časový úsek, během něhož účastník řízení může provést procesní úkon, nebo v němž musí účastník splnit určitou procesní povinnost. Rozlišení lhůt je založeno *na jejich odlišných následcích*. Marné uplynutí lhůty procesní má účinky v oblasti procesního práva. Marné uplynutí lhůty hmotněprávní zakládá právní následky v oblasti práva hmotného [k podobnému pojetí rozlišování hmotněprávních a procesních lhůt, tedy kritériu, v jaké oblasti práva nastávají právní následky uplatnění či neuplatnění úkonu podmíněného danou lhůtou, se ostatně hlásí též Ústavní soud – srov. nález ze dne 3. 2. 2000, sp. zn. III. ÚS 545/99 (N 18/17 SbNU 127)].

[10] Ke včasnému splnění hmotněprávní lhůty je třeba, aby tomu korespondující podání bylo doručeno nejpozději v poslední den lhůty adresátovi. Naproti tomu u procesních lhůt je lhůta zachována tehdy, je-li poslední den podání odevzdáno orgánu, který má povinnost je doručit, typicky držiteli poštovní licence [pro správní řízení § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, srov. též § 40 odst. 4 s. ř. s., § 57 odst. 3 o. s. ř.], samozřejmě nestanoví-li procesní předpis jinak (např. § 97a odst. 3 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky; § 73 odst. 3 zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky atp.).

[11] Procesní lhůta pro úkony ve správním řízení předpokládá řízení, v jehož rámci lze po stanovenou dobu provést procesní úkon nebo splnit procesní povinnost. To plyne z § 40 odst. 1 správního řádu, který hovoří o provedení určitého úkonu „*v řízení*“. Naproti tomu lhůty stanovené zvláštním zákonem pro podání žádosti či jiného návrhu, kterým se zahajuje správní řízení, mají povahu lhůt hmotněprávních (srov. k tomu detailně Vedral, J. Správní řád. Komentář. II. aktualizované a rozšířené vydání. Praha: BOVA POLYGON 2012, s. 448 násl.). Příkladem takovéto hmotněprávní lhůty je též § 3 odst. 2 věta prvá zákona č. 306/1999 Sb., podle níž smlouva o poskytnutí dotace se neuzavře, *pokud krajský úřad neobdržel žádost o poskytnutí dotace ve lhůtě podle § 2 odst. 1* (tedy do 31. ledna, nebo do 30 dnů od doručení rozhodnutí o zápisu do školského rejstříku). To ostatně připouští i sama stěžovatelka, argumentuje však tím, že lhůta podle § 3 odst. 2 věty druhé má povahu lhůty procesní. Stěžovatelka upozorňuje, že podle prvé věty musí správní orgán v dané lhůtě žádost *obdržet*, druhá věta říká, že žadatel ve lhůtě do 15. října tam vyjmenované dokumenty *nepředloží*.

[12] Stěžovatelka však rozdíl mezi slovy „obdržet“ a „předložit“ zveličuje. Předložení dokumentů dle druhé věty se totiž neváže k žádnému řízení. Teprve podáním žádosti dle § 3 odst. 2 **věty prvé** se započne řízení, které může eventuálně vyústit v uzavření nové veřejnoprávní smlouvy. Splnění povinností dle § 3 odst. 2 **věty druhé** je podmínkou pozdějšího uzavření veřejnoprávní smlouvy. Nepředložením dokumentů v zákonem stanovené lhůtě *ztrácí* žadatel *právo na uzavření veřejnoprávní smlouvy* se správním orgánem. O tom, že právo na uzavření veřejnoprávní smlouvy je právem hmotným, není jistě sporu, jak ostatně správně uvádí ve svém vyjádření žalovaný. **Účinky** nesplnění povinnosti dle § 3 odst. 2 věty druhé tedy nastávají v oblasti práva hmotného, nikoliv procesního.

[13] NSS tedy shrnuje, že povinnosti dle § 3 odst. 2 věta druhá jsou povinnosti hmotněprávní povahy, pročež i na lhůtu tam uvedenou nutno nahlížet jako na lhůtu hmotněprávní. V této lhůtě proto musí dojít dokumenty správnímu orgánu.

[14] Stěžovatelka konečně kritizuje strohost odůvodnění rozhodnutí žalovaného. Ani s tím NSS nesouhlasí. K námitce stěžovatelky se žalovaný detailně zabýval povahou sporné lhůty, a to v bodech 20 až 28 rozhodnutí. Nelze proto vytrhávat z tohoto kontextu jen jednu větu z bodu 24 odůvodnění rozhodnutí. Stěžovatelce se navíc dostalo detailního vypořádání její námitky v podrobném a velmi přesvědčivém rozsudku městského soudu.

[15] Stěžovatelka v kasační stížnosti krom výslovně uplatněných kasačních bodů odkazuje na svá blíže nespecifikovaná vyjádření v předchozím řízení. V tomto rozsahu však lze stěžovatelku plně odkázat na správné argumenty městského soudu.

[16] NSS tedy zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. prosince 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu